

DICTAMEN: 166/2017, de 8 de juny

MATÈRIA: Responsabilitat patrimonial

DEPARTAMENT: Governació, Administracions Públiques i Habitatge - Ajuntament de Vilafranca del Penedès

PONENT: Ferran Badosa i Coll

DICTAMEN 166/2017, de 8 de juny. Reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès pel Sr. A pels danys i perjudicis soferts com a conseqüència d'una caiguda a la via pública, i que atribueix al mal estat de la vorera

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 8 de juny de 2017, amb la presidència del Sr. Albert Lamarca i Marquès, actuant com a secretària la Sra. Francesca Mas i Casanovas, amb la participació de les Sres. i els Srs. Marta Franch i Sagner, Alfredo Galán Galán, Margarida Gil i Domènech, Marc Marsal i Ferret, Joan Pagès i Galtés, Eva Pons i Parera, Isabel Pont i Castejón, Sonia Ramos i González, Lluís Saura i Lluvià, Joan Manuel Trayter i Jiménez, i Antoni Vaquer Aloy, i essent-ne ponent el Sr. Ferran Badosa i Coll, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El 16 d'octubre de 2015, el Sr. A, en nom propi, mitjançant representació lletrada, va presentar davant una oficina de Correus una reclamació de responsabilitat patrimonial, adreçada a l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès, en què sol·licitava una indemnització econòmica, inicialment sense quantificar, pels danys i perjudicis soferts com a conseqüència d'una caiguda a la via pública d'aquesta localitat, i que atribueix al mal estat de conservació de la vorera. Juntament amb l'escrit de reclamació, va lliurar les declaracions signades de tres testimonis i sis fotografies del lloc de la caiguda.

2. Segons el relat dels fets efectuat pel reclamant, la caiguda es va produir el 25 d'octubre de 2014, al voltant de les 21.15 h, a l'avinguda de la Mediterrània, 8-10, cantonada amb el carrer de Josep Tarradellas, quan passejava acompanyat de l'esposa i una filla menor d'edat. En el decurs del procediment va concretar que l'esposa i ell estaven asseguts en un banc situat a la cantonada referida; que, quan la filla de dos anys va anar corrents cap al carrer de Josep Tarradellas, ell la va seguir i va ensopegar amb un panot aixecat que estava pròxim a l'escocell, i que també faltaven panots a la vorera. Per no caure, va intentar recolzar-se en el banc i es va lesionar a l'espatlla dreta.

3. Mitjançant un ofici de 30 d'octubre de 2015, es va comunicar a l'instant que la reclamació havia tingut entrada en el Registre general de la corporació el 19 d'octubre de 2015. Altrament, d'acord amb l'informe previ del secretari municipal, es va requerir esmenar diverses qüestions, com ara la identificació del dany, la valoració econòmica, la descripció acurada dels fets i la proposició de prova.

4. Per escrit de 27 de novembre de 2015, el reclamant va proposar diversos mitjans probatoris i va indicar que les lesions no s'havien estabilitzat i que encara no podia efectuar una valoració econòmica de la responsabilitat patrimonial. Juntament amb aquest escrit, va presentar l'informe d'assistència al Servei d'Urgències, de l'Hospital Comarcal de l'Alt Penedès, del dia de la caiguda, a les 21.40 h, per una contusió a l'espatlla dreta, en què consta, com a diagnòstic a l'alta, tendinitis posttraumàtica de l'espatlla dreta i contusió i erosió del cinquè dit de la mà esquerra.

5. Amb la proposta prèvia del secretari municipal, de 4 de desembre de 2015, mitjançant Resolució de 9 de desembre de 2015, del tinent d'alcalde de Serveis Centrals i Hisenda, comunicada al reclamant i a la companyia asseguradora de l'Administració, es va admetre a tràmit la reclamació.

6. El mateix dia 9 de desembre, l'instructor va sol·licitar a la Policia Local un informe sobre la caiguda i sobre antecedents d'altres caigudes en el mateix lloc, que es va emetre el mateix dia, i al Servei de Manteniment de la Via Pública municipal, un informe sobre l'existència de defectes urbanístics, reparacions i estat de conservació de la vorera, antecedents d'altres caigudes i punts d'il·luminació a la zona, que es va emetre el 21 de gener de 2016.

7. Mitjançant una provisió de l'instructor de 25 de gener de 2016, es va comunicar a les parts interessades l'obertura del tràmit de vista i d'audiència de l'expedient, amb la indicació que podien formular-hi al·legacions en el termini màxim de 15 dies. El reclamant hi va comparèixer el 18 de març de 2016 i va obtenir una còpia de la documentació que va sol·licitar.

8. Per escrit de 17 de març de 2016, el reclamant va quantificar la indemnització en 137.477,39 euros, corresponent al període de 373 dies d'incapacitat temporal, les seqüeles de dolor i limitació funcional de l'espatlla dreta, i una incapacitat total per a exercir la professió habitual. Va adjuntar una còpia de diversa documentació mèdica i d'un dictamen mèdic pericial, de 16 de març de 2016, en el qual s'exposa que el pacient, després de la caiguda, va ser intervingut quirúrgicament el 21 de desembre de 2014, mitjançant artroscòpia, amb evolució tòrpida, i amb una nova intervenció quirúrgica, el 28 de maig de 2015, després de la qual persistia el dolor mecànic i la limitació funcional de l'espatlla dreta.

9. El 23 de març de 2016, l'interessat va formular al·legacions de valoració de l'informe del cap del Servei de Manteniment de la Via Pública, en el sentit que les fotografies de la vorera que s'hi incloïen eren posteriors a la caiguda i a la realització de treballs de manteniment de la vorera, i va posar en relleu que en la vorera del barri de la Girada, on el reclamant va patir la caiguda, durant l'any 2015, hi van haver 29 incidències relacionades amb caigudes, xifra que acreditaria el mal estat de la vorera i la inactivitat de l'Administració.

10. Per provisió de 24 de març de 2016, l'instructor va acordar l'obertura d'un període extraordinari de prova de 30 dies, va requerir a l'interessat diversa documentació

administrativa sobre la baixa mèdica i informes mèdics, va sol·licitar al Servei de Manteniment de la Via Pública un informe complementari sobre els punts de llum existents a la vorera i la visibilitat per a l'activitat pròpia d'un vianant, i va requerir a la companyia asseguradora un informe mèdic en relació amb les lesions del reclamant i llur valoració. Consta incorporat a l'expedient l'informe del cap del Servei de Manteniment de la Via Pública, de 2 de maig de 2016.

11. El mateix dia 2 de maig, l'instructor va resoldre realitzar una prova testifical i de reconstrucció dels fets objecte de reclamació en el mateix lloc de la caiguda i va convocar les parts interessades.

12. El 6 de maig de 2016, amb la compareixença del reclamant, el seu representant lletrat, el cap del Servei de Manteniment de la Via Pública i l'instructor, es va dur a terme la prova de reconstrucció dels fets, de la qual es va estendre acta, en què es va deixar constància que l'acte es va haver de suspendre anticipadament, atesa la discussió entre els assistents.

13. El mateix dia 6 de maig de 2016, l'interessat va presentar un escrit per a manifestar la disconformitat amb la prova testifical i de reconstrucció dels fets practicada, i, el 13 de maig de 2016, va aportar una còpia de la Resolució de la Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, de 5 de maig de 2016, de reconeixement de la pensió d'incapacitat permanent en el grau de total per a la professió habitual, per una discapacitat igual o superior al 33 %, per omàlgia dreta, espondilosi cervical i lumbar, i gonartrosi dreta moderada.

14. El 24 de maig de 2016, l'instructor va requerir al Servei de Manteniment de la Via Pública que informés i aportés les 29 incidències esmentades en l'informe anterior de 21 de gener de 2016, i va donar un termini comú a les parts interessades per a efectuar-hi al·legacions. Consta incorporat a l'expedient l'informe requerit, de 2 de juny de 2016.

15. El 17 de juny de 2016, l'interessat va sol·licitar una còpia de l'acta de la prova testifical i de reconstrucció dels fets.

16. El 14 de juliol de 2016, l'òrgan instructor va reiterar el requeriment a les parts efectuat anteriorment i va atorgar un nou termini d'al·legacions, amb l'avertiment que, transcorregut el termini, es redactaria la proposta de resolució.

17. El 28 de juliol de 2016, el reclamant va reiterar les al·legacions ja adduïdes i, el 9 de setembre de 2016, la companyia asseguradora va formular-hi al·legacions, en què negava la responsabilitat administrativa en els fets, per manca de nexa causal entre el fet que motivava la reclamació i el servei públic, i feia avinent que la vorera té una amplada suficient, els desperfectes estaven just davant de l'escocell i eren causats per les arrels dels arbres i el perjudicat era coneixedor de l'estat de la vorera perquè viu al barri.

18. El 12 de setembre de 2016, l'instructor va resoldre trametre l'escrit d'al·legacions de la companyia asseguradora i l'acta de reconstrucció dels fets a la part reclamant, i atorgar un nou termini d'al·legacions comú per a les parts interessades.

19. El 9 de novembre de 2016, l'òrgan instructor va emetre la proposta de resolució, en què proposava desestimar la reclamació, en considerar que la relació de causalitat entre el funcionament del servei públic i el dany produït no restava acreditada.

20. Amb la suspensió prèvia del termini per a resoldre el procediment i notificar la resolució, i emetre un informe jurídic del secretari municipal, el 14 de novembre de 2016, l'alcalde va efectuar la petició de dictamen a la Comissió Jurídica Assessora i, el 22 de novembre de 2016, va trametre l'expedient i la petició de dictamen al Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge.

21. El 12 de desembre de 2016, la cap del Servei de Règim Local de la Direcció General d'Administració Local va requerir la quantificació econòmica de la pretensió indemnitzatòria amb caràcter subsidiari.

22. El 19 de desembre de 2016, l'instructor va requerir a la companyia asseguradora la valoració subsidiària del dany sobre la base de les proves documentals de l'expedient. Consta incorporat a l'expedient un dictamen mèdic pericial, de valoració del dany corporal, emès el 6 de febrer de 2016 a petició de la companyia d'assegurances, en què es conclou que la contusió a l'espatlla dreta i les conseqüències preteses pel perjudicat no tenen relació causal suficient, sinó que aquestes s'expliquen únicament per l'estat anterior de l'espatlla.

23. El 17 de març de 2017, l'instructor va emetre una nova proposta de resolució, en sentit desestimatori de la pretensió, en què declarava que no era possible fer una valoració econòmica objectiva dels danys reclamats.

24. El 20 de març de 2017, el secretari municipal va emetre nou informe jurídic sobre la reclamació; el 22 de març següent, el tinent d'alcalde de Serveis Centrals i Hisenda va resoldre mantenir la suspensió del termini de resolució del procediment; el 23 de març, l'alcalde va efectuar una nova petició de dictamen a la Comissió Jurídica Assessora, i, el 27 de març, l'instructor va resoldre notificar la segona proposta de resolució i l'informe jurídic a les persones interessades. El 3 d'abril de 2017, es va trametre l'expedient a la Direcció General d'Administració Local.

25. El 8 de maig de 2017, la responsable de Patrimoni de les Entitats Locals va informar favorablement sobre la tramesa de l'expedient a la Comissió Jurídica Assessora.

26. El 10 de maig de 2015, va tenir entrada en aquest òrgan consultiu la sol·licitud de dictamen formulada per la consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge a petició de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès.

27. L'endemà, el Ple de la Comissió va admetre a tràmit la petició referida i en va nomenar ponent.

FONAMENTS JURÍDICS

I. La competència de la Comissió Jurídica Assessora

La Comissió Jurídica Assessora és competent per a emetre dictamen en les reclamacions de responsabilitat patrimonial de les administracions públiques per un import igual o superior a 50.000 euros, d'acord amb el que preceptua l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, reguladora d'aquest òrgan consultiu. D'altra banda, l'article 86 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que l'òrgan instructor ha de sol·licitar l'emissió de dictamen a la Comissió quan aquest sigui preceptiu.

En la reclamació no es quantifiquen els danys. Tot i així, l'Ajuntament de Vilafranca va considerar, a requeriment de la Direcció General d'Administració Local, que superava els 50.000 euros. Posteriorment, en l'escrit d'al·legacions de 17 de març de 2016, es van valorar els danys en 137.477,39 euros.

Per tant, la Comissió és competent per a dictaminar atès que la quantia de la reclamació excedeix de la que exigeix l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005 per al dictamen preceptiu.

La normativa aplicable en el moment de presentar-se la reclamació i d'iniciar-se la tramitació de l'expedient eren la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), i el Reial decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial (RPRP).

Actualment, aquestes normes estan derogades per la disposició derogatòria única de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), i per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (articles 32 i seg.), pel que fa a la responsabilitat administrativa, ambdues vigents des del 2 d'octubre de 2016.

Però la disposició transitòria tercera de l'LPAC disposa que no és aplicable als procediments iniciats abans de la seva vigència, sinó que s'han de regir per la normativa anterior, l'LRJPAC i l'RPRP.

II. L'interès del reclamant. La competència per a la tramitació de l'expedient

L'interès del reclamant es fonamenta en els danys corporals patits arran de la caiguda.

La competència per a tramitar l'expedient correspon a l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès, com a titular de la via. El Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, imposa als ajuntaments el deure de conservació d'aquestes vies (articles 67.a), especial per a les vies públiques, i 225.1, general per als béns de titularitat municipal).

III. L'exercici de l'acció

La reclamació es va presentar el 16 d'octubre de 2015 i l'accident es va esdevenir el 25 d'octubre de 2014.

La reclamació s'ha presentat dintre de l'any establert pels articles 142.5 de la l'LRJPAC i 4.2.2 de l'RPRP.

IV. Els fets

a) La reclamació

L'instant declara que, el 25 d'octubre de 2014, cap a les 21.15 h, mentre passejava per l'avinguda de la Mediterrània, a l'altura del núm. 10 i en l'encreuament amb el carrer de Josep Tarradellas, "vaig caure a conseqüència del mal estat en què es trobava la vorera". Adjunta fotografies que mostren una vorera molt ampla amb una zona lineal de rajoles trencades i aixecades. Segons dos testimonis, el reclamant va caure "perquè les rajoles estaven aixecades i trencades entrebancant-se amb elles" i "pel mal estat del terra". La caiguda va ocórrer quan anava a buscar la filla de dos anys. La majoria de fotografies se centren en un banc amb el qual va xocar el reclamant després d'entrebancar-se. Les fotografies mostren el banc, a prop seu un escocell amb un arbre i, més allunyades, unes rajoles aixecades.

b) La documentació de l'Ajuntament

L'Àrea de Policia Judicial de l'Ajuntament informa que no consta cap intervenció relacionada amb la caiguda i que tampoc no hi ha antecedents de caigudes al lloc.

L'Informe del cap del Servei de Manteniment de la Via Pública de 21 de gener de 2016 declara que "a dia d'avui l'estat de la via és acceptable. La darrera intervenció de manteniment va ser entre abril i maig de 2015, quan es van reparar els escocells dels arbres que hi ha al xamfrà de la confluència del carrer de Josep Tarradellas amb l'av. de la Mediterrània, segons Incidència 38161 [...]. El manteniment de l'esmentat tram de la vorera i la resta de voreres que conformen el barri del Centre [en realitat és el barri de la Girada] és a parer d'aquest

servei econòmicament proporcional i suficient atesa la tipologia de la zona”. Segueix la llista d’incidències en vorera realitzades durant l’any 2015” de les diverses zones de la vila. El total d’aquestes incidències en els diversos barris de Vilafranca el 2015 és de 225. Al barri de la Girada n’hi corresponen 29, que és el 12,13 % del total.

c) Els informes mèdics

L’Hospital Comarcal de l’Alt Penedès va diagnosticar els danys de la caiguda: “Contusió a l’espatlla dreta, refereix dolor intens.” L’exploració física dona “Dolor a la palpació a l’espatlla dreta amb limitació funcional. Ferida superficial en el dit cinquè de la mà esquerra, però amb mobilitat correcta”. Les proves complementàries indiquen el següent: “Rx espatlla dreta. No s’observa compromís ossi. Rx Clavícula dreta: No s’observa compromís ossi.” L’orientació diagnòstica és de “Tendinitis posttraumàtica espatlla dreta. Contusió i erosió cinquè dit mà esquerra”. El tractament és “cabestrell + analgèsia + repòs”. El remeten a “control pel seu metge de capçalera i iniciar RHB funcional”.

La resta d’informes mèdics no esmenten la caiguda com a causa de l’estat del reclamant. L’Informe de la Unitat d’Electrografia Clínica, de 2 de desembre de 2014, diu que ve remès per la Clínica Corachan i que “el pacient explica dolor mecànic en espatlla, irradiat al braç, sense símptomes neuropàtics en el context de ruptura parcial del tendó dels supraespinós. RMT Balança muscular i sensibilitat normals”. Les conclusions són les següents: “examen normal. Absència de dades clíniques i electrofisiologies que suggereixin la presència de neuropatia focal o lesió radicular motora central.”

Un informe de l’Hospital Delfos (sense data) diu: “S’estudien les dues espatlles amb transductor per valorar els manegots dels rotatoris en lleugera abducció. Engruiximent d’ambdós supraespinosos amb canvis inflamatoris a predomini dret [...] no descartant ruptura de fibres a aquest nivell. Canvis crònics del subescapular dret amb una calcificació [...]” El diagnòstic és de “tendinitis del supraespinós bilateral a predomini dret amb signes de possible ruptura en aquest costat. Tendinitis crònica del subescapular dret calcificat. Sinovitis acromion clavícula”.

Un informe de la ressonància magnètica nuclear de l’espatlla dreta de 29 d’octubre de 2014 parla de “troballes compatibles amb osteoartritis-lleu/osteoartritis acromioclavicular [...] troballes compatibles amb tendinosi, peritendinitis i trencament parcial anterodistal [...] compatible amb lleu tendinosi [...] moderat vessament articular [...] lleugera bursitis [...]”. Un informe de RMN de la columna cervical, de 24 de novembre de 2014, indica que “S’observen lleus canvis artròsics en les articulacions interapofisials de la columna cervical”.

Els informes de la Clínica Corachan parlen d’una operació “per artroscòpia de trencament de tendó del supraespinós”. Aquesta operació se situa entre el 19 i el 22 de desembre de 2014. Consta que hi ha una segona artroscòpia de l’espatlla dreta –el maig de 2015– que informa del “trencament del manegot dels rotatoris amb defecte de 2 cm i amb impotència funcional per dolor a 45 o 60 de flexió”.

L'Informe medicopericial de 14 de gener de 2016 per al tràmit d'incapacitat permanent declara que els processos patològics del pacient són una "greu limitació de la funcionalitat del braç dret com a seqüela de ruptura tendinosa, espondiloartrosi generalitzada amb clínica radicular. Artrosi de malucs i genolls [...]. Podem manifestar que el pacient presenta, malgrat tots els tractaments i a l'empara dels processos patològics que pateix, tots ells de caràcter crònic i irreversibles i de les limitacions que aquests li ocasionen [...] la total contraindicació i limitació per a feines que requereixen correcta funcionalitat de l'espatlla dreta amb o sense càrrega i esforç del raquis i genoll dret".

V. El procediment

a) La instrucció del procediment s'ha ajustat a la normativa legal i reglamentària que regula aquesta matèria. En aquest sentit, després d'un requeriment d'esmenar la sol·licitud inicial, es va admetre a tràmit la reclamació i es va participar a la companyia d'assegurances de l'Administració; es va donar un termini a les parts interessades, tant al reclamant com a la companyia d'assegurances de l'Administració, per a la proposició de prova, i es va informar del termini màxim establert per a la resolució del procediment i del sentit negatiu del silenci. Es constata que l'òrgan instructor, d'acord amb la previsió continguda en l'article 10.1 *in fine* de l'RPRP, va sol·licitar un informe del servei municipal en el marc del funcionament del qual s'haurien produït, presumptivament, els danys objecte de reclamació, i també va demanar un informe a la Policia Local; va acordar i va practicar una prova de reconstrucció dels fets i testifical, *in situ*, en el lloc de la caiguda; va realitzar els altres actes d'instrucció necessaris per a determinar els fets, com ara la petició d'informes complementaris, i va atorgar diversos tràmits de vista i d'audiència a les parts interessades. També es va emetre una primera proposta de resolució desestimatòria i, el 12 de desembre de 2016, a requeriment de la Direcció General d'Administració Local, es va emetre una segona proposta de resolució, que efectua consideracions en relació amb la valoració dels danys reclamats.

Dintre de la instrucció s'ha de destacar el conflicte arran del significat d'"incidències en vorera" entre el reclamant i el seu advocat, que deien que eren caigudes, i el responsable del Servei de Manteniment de la Via Pública (6 de maig de 2016), que deia que eren actuacions de l'Administració. També s'ha de destacar la "disconformitat amb el contingut de l'Acta de reconstrucció dels fets" del reclamant i l'advocat, ja que hi consta que aquests no la van voler signar. Posteriorment, en el document del mateix 6 de maig de 2016, l'advocat va dir que, en anar a signar l'acta, va veure que s'havien omès declaracions que s'hi van fer i va acusar el funcionari de manca "d'imparcialitat i d'independència". Hi consta un document de les "incidències en vorera" que mostra que les 29 incidències de la Girada són d'intervencions per defectes a la vorera (aixecament de rajoles, manca de panots, sanejament d'escocell, etc.).

La conformació de l'expedient s'ajusta a l'establert en els articles 46.1 i 56.2 de la Llei 26/2010 i en l'article 27.4 del Reglament d'organització i funcionament de la Comissió Jurídica

Assessora, aprovat pel Decret 69/2006, d'11 d'abril. Un dels exemplars en suport electrònic s'ha tramès a la Comissió per duplicat. L'expedient està ordenat cronològicament, indexat, paginat i amb la identificació dels documents que el conformen.

VI. Els danys indemnitzables

La reclamació indica que els danys són “una tendinitis posttraumàtica de l'espatlla dreta i una contusió i erosió del cinquè dit de la mà esquerra”, i que, com que està en tractament rehabilitador, no pot valorar els danys.

Posteriorment, el 17 de març de 2016, en l'escrit d'al·legacions, els danys s'amplien, d'acord amb l'informe pericial, i es valoren de la manera següent: 373 dies impeditius, en 21.786,93 euros; factor corrector per incapacitat temporal, en 2.178,69 euros; seqüeles: espatlla dolorosa, limitació abducció espatlla interna, limitació rotació externa, en 16.044,64 euros, i factor corrector d'incapacitat permanent, en 1.604,46 euros. Com a concepte, afegeix la incapacitat total en grau màxim, valorada en 98.862,67 euros. En total són 137.477,39 euros.

La part reclamant aporta documents d'incapacitat temporal per contingències comunes. Un d'aquests documents indica el següent: “omàlgia dreta per trencament del manegot dels rotatoris operada en dues ocasions. Espondilosi cervicolumbar i gonartrosi dreta moderada.”

La primera proposta de resolució de l'Ajuntament no fa una valoració dels danys, i al·lega que no l'ha feta l'asseguradora. El 12 de desembre de 2016, la Direcció General d'Administració Local li requereix aquesta valoració, que l'instructor de l'expedient trasllada a l'asseguradora (en el document de 19 de novembre de 2016, que s'ha d'entendre de desembre). El peritatge de l'asseguradora, que considera que “els danys són derivats de l'estat anterior” del reclamant i no de la caiguda, tampoc no valora els danys. La segona proposta de resolució de l'Ajuntament, de 17 de març de 2017, declara que no pot fer la valoració per ella sola.

VII. La causalitat del dany i la responsabilitat de l'Administració

Segons la reclamació, la causalitat del dany és responsabilitat de l'Administració, ja que s'ha produït pel mal estat de la vorera.

En l'expedient hi ha una “Acta de reconstrucció dels fets”. El reclamant explica que la filla de dos anys va anar corrents cap al carrer de Josep Tarradellas i que ell “va anar corrents cap a la filla i va ensopegar amb el panot que estava proper a l'escocell, que estava aixecat i faltaven panots. Que com que anava a caure va recolzar-se en el banc i va ficar entremig el braç i el respatllet”.

En una alegació posterior de 23 de març de 2016 s'argumenta l'especial perillositat de la zona, perquè, segons la llista d'incidències del Servei de Manteniment de la Via Pública, hi ha hagut 29 incidències a la zona de la Girada, "barri en què [...] va patir la caiguda", i que aquest nombre demostra "el mal estat de la vorera. La inactivitat de l'Administració per trobar-se en mal estat la vorera de la via pública sense cap senyalització fou el que va donar lloc que en passar caminant per aquesta el Sr. A s'entrebanqués i caigués a terra". La referència al barri de la Girada reapareix a l'Acta de reconstrucció dels fets.

Aquesta Comissió Jurídica Assessora adverteix que l'Informe del Servei de Manteniment es refereix a la "zona del Centre" amb un total de 48 "incidències en vorera". També adverteix que les incidències no signifiquen caigudes, sinó intervencions del Servei. Així, en l'informe es parla d'"Incidència 38161" i d'"incidències en vorera realitzades durant l'any 2015". En l'Acta de reconstrucció dels fets, el responsable del Servei de Manteniment declara que les "incidències en vorera" poden ser de diversos tipus "com ara tapes, avisos de panots trencats, etc.". D'altra banda, l'advocat del reclamant diu que el responsable del Manteniment "no vol admetre que les 29 incidències poden ser 29 caigudes".

La Comissió indica que el total d'incidències en els diversos barris de Vilafranca el 2015 és de 225, i que les 29 incidències del barri de la Girada equivaldrien a més de dues mensuals. També indica que de la documentació resulta que en el lloc de la caiguda aquesta era l'única constatada.

El peritatge mèdic de 6 de febrer de 2016 a petició de l'asseguradora nega la causalitat de la caiguda en els danys del reclamant. Els imputa "a una causa única (estat anterior) sense necessitat del concurs d'un altre element, àdhuc si aquest ha existit". Aquesta conclusió resulta de l'examen de tots els informes mèdics i de la documentació de la Seguretat Social. És un "estat anterior degeneratiu" que dedueix de la tendinosi de supraespinós a l'espatlla dreta. Diu que aquests "tendons poden ocasionalment lesionar-se per un acte traumàtic, però l'habitual és que les seves lesions siguin de caràcter degeneratiu (el 95 %) [...] els signes degeneratius sobre aquests tendons solen aparèixer cap als 40 anys per tractar-se de tendons debilitats per microtraumatismes reiterats [...] es dona en més freqüència en homes [...] entre els 30 i els 50 anys i en professions d'exigència moderada de càrrega biomecànica d'articulació de l'espatlla". S'ha d'indicar que la professió del reclamant és la de paleta. Pel que fa al caràcter degeneratiu dels danys, l'informe declara que "s'observa que les lesions existents a l'espatlla tant en els tendons com a les estructures compleixen els atributs de tipus degeneratius i així ho acrediten tant l'RMN practicada als quatre dies de la caiguda com la tècnica concreta aplicada en l'artroscòpia".

VIII. El parer de la Comissió Jurídica Assessora

Les dues qüestions que examinarà la Comissió per a emetre el seu parer són la causalitat de la caiguda i la causalitat dels efectes imputats a la caiguda.

a) La causalitat de la caiguda

En les al·legacions es presenta la seqüència següent dels fets: entrebancada pel mal estat de la vorera que fa que el reclamant fiqui el braç en el banc. Introduir el braç en el banc és, doncs, la veritable causa del dany. Una dada important és que el reclamant va sortir corrents, atès el potencial perill de la filla, dada que pot influir a disminuir l'atenció per on passava.

b) La causalitat dels danys pels quals es reclama

Hi ha un canvi important entre els danys inicials al·legats en la reclamació i els escrits en les al·legacions posteriors. Els primers són els diagnosticats per l'Hospital Comarcal de l'Alt Penedès: "una tendinitis posttraumàtica de l'espatlla dreta i una contusió i erosió del cinquè dit de la mà esquerra". En canvi, els segons tenen un abast molt més ampli.

En aquest canvi, la Comissió destaca que en cap informe mèdic no es parla de la causalitat de la topada del reclamant amb el banc. A més, els informes mèdics recollits en el fonament jurídic VII, que parlen d'"estudi de les dues espatlles [...] engruiximent d'ambdós supraespinosos [...] canvis crònics [...] calcificació [...] tendinitis crònica [...] osteoartritis", indiquen una causalitat diferent de la de tendinitis posttraumàtica.

En vista d'aquestes dues circumstàncies, la Comissió considera que no es pot considerar provada la causalitat entre la caiguda o cop del reclamant amb el banc i els danys que es descriuen en les al·legacions i la responsabilitat dels quals s'imputa a l'Administració.

CONCLUSIÓ

És procedent desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès pel Sr. A pels danys i perjudicis soferts com a conseqüència d'una caiguda a la via pública, i que atribueix al mal estat de la vorera.